

1 sep 2024

Deze maand hoorden we weer een aantal hartverscheurende verhalen uit kamp Roj en de Koerdische gevangenissen waar vrouwen en kinderen opgesloten zitten. Voor de meesten van hen is de situatie volstrekt uitzichtloos omdat hun thuislanden weigeren om actie te ondernemen, en gewoon lijken te wachten tot ze vanzelf doodgaan. Een Jemenitische vriendin van de Nederlandse vrouwen die nog steeds in kamp Roj zit, werd ernstig mishandeld door radicale vrouwen. Shamina Begum, de bekende echtgenote van een Nederlandse IS-strijder, verloor deze maand definitief haar Britse nationaliteit waarmee haar kans op repatriëring ook verkeken is. Aan de positieve kant was er het vonnis van het Deens hooggerechtshof dat de Deense regering verplichte om een vrouw en haar zoon terug te halen uit Syrië. Verder heb ik de afgelopen maanden gewerkt aan een boek over de terugkeer van de Nederlandse vrouwen, dat momenteel bijna gereed is.

Boek over opvang teruggekeerde vrouwen bijna gereed

De afgelopen maanden heb ik gewerkt aan een boek over de on-Nederlandse manier waarop onze overheid de vrouwen heeft behandeld die terugkwamen uit Syrië. Nadat ons land uiteindelijk als een van de laatste Europese landen zijn vrouwen en kinderen had teruggehaald, werden de vrouwen hier veel strenger aangepakt dan in andere landen. Dit hing samen met het feit dat Nederland zijn vrouwen niet had teruggehaald om humanitaire redenen, maar alleen om te zorgen dat ze hun straf niet zouden ontlopen. En dat straffen gebeurde dan ook op zeer rigoureuze wijze. In mijn boek vergelijk ik de Nederlandse aanpak met die in andere landen, en ik probeer de oorzaken te achterhalen van de abnormaal sterke drang tot straffen in Nederland. Het plan is om het boek met als titel 'Verloren dochters' eind deze maand te laten drukken. Ik zoek nog een paar 'meelezers' die willen kijken of het verhaal een logische opbouw heeft en of er niet te veel herhalingen en onnodige uitweidingen in zitten. Mensen die daarbij willen helpen, kunnen mij een mailtje sturen; dan krijgen ze het manuscript ter inzage. De samenvatting van het boek is [hier](#) te lezen.

Achtergebleven vrouwen en kinderen in Koerdische kampen raken vergeten

Vorige maand berichtte ik al over een Belgisch team dat kamp Roj bezocht had om daar drie Belgische vrouwen te bezoeken die niet in aanmerking komen voor repatriëring. Deze maand was het een [Frans team](#) dat kamp Roj bezocht; de centra Houri- en Orkesh en de Alaya-gevangenis waar veel Franse kinderen en adolescenten jarenlang zijn vastgehouden. Volgens het team sterven de jongeren daar langzaam, terwijl anderen probeerden zelfmoord te plegen. Grootouders van het 'Collectief Familles' knuffelden hun kleinkinderen voor het eerst sinds lange tijd, en vonden het ondragelijk om hen daarna achter te moeten laten.

Een Jemenitische vriendin van de Nederlandse vrouwen die nog steeds in kamp Roj zit, werd deze maand mishandeld. De betreffende vrouw is een goede vriendin van de Nederlandse vrouwen die eerder in kamp Roj verbleven. Zij is de dochter van een Jemenitische diplomaat in New York die in de VS is opgegroeid maar door toevallige omstandigheden nooit de Amerikaanse nationaliteit heeft gekregen. Om die reden weigeren de VS tot nu toe om haar te repatriëren. In een TV interview heeft zij eerder verteld volledig afstand genomen te hebben van IS, en dat is de reden dat zij door radicale vrouwen voortdurend wordt aangevallen. Bij de mishandeling enkele dagen geleden werd zij door drie radicale vrouwen bont en blauw geslagen in het bijzijn van haar 7-jarig zoontje dat hierdoor volledig van streek raakte. De vrouw die hierbij de leiding had, was dezelfde die in oktober 2022 een

van de Nederlandse vrouwen mishandelde en haar elleboog brak met een ijzeren staaf. De Koerdische bewakers stonden erbij en keken ernaar, zonder dat ze ingrepen. Blijkbaar werken de radicale vrouwen voor hen als verklikkers en laten ze hen daarom hun gang gaan. Het voorval werd ook gerapporteerd door de Amerikaanse mensenrechten advocaat [Anne Speckhard](#).

Shamina Begum verliest definitief Britse nationaliteit

Shamina Begum, de Britse vrouw die als 15-jarige vertrok naar Syrië, krijgt definitief haar nationaliteit niet terug. Shamina ging in 2015 met twee leeftijdsgenoten naar Syrië waar ze trouwde met de Nederlandse jihadist Yago Riedijk. Ze kregen drie kinderen die allemaal zijn overleden. In 2019 werd haar Britse nationaliteit afgenomen waardoor ze stateloos werd. Eerder dit jaar verloor ze al haar eerste hoger beroep. Het geval van Shamina heeft [internationaal veel beroering](#) gewekt vanwege zowel het humanitaire als het juridische aspect. Ook [The Guardian](#) berichtte uitvoerig over deze zaak. Haar advocaat is van plan haar zaak nu aanhangig te maken bij het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. De zaak van Shamina is interessant voor Nederland omdat in ons land bij vrouwen die al zijn teruggehaald, het Nederlanderschap wordt ingetrokken. Dit gebeurt met de bedoeling hen na het uitzitten van hun straf het land weer uit te zetten. De grote internationale aandacht die het geval van Shamina krijgt, laat zien dat het afnemen van de nationaliteit bij uitgereisde vrouwen algemeen als onrechtvaardig en onmenselijk beschouwd wordt.

Ayada K. aangeklaagd door OM voor ronselen eigen zoon voor IS

Deze maand werd in Rotterdam de eerste proforma zitting gehouden tegen de 47-jarige Ayada K. uit Naaldwijk. Deze werd in mei van dit jaar samen met haar dochter en twee kleinkinderen door Nederland teruggehaald uit Syrië. Naast de gebruikelijke aanklachten van lidmaatschap van een terroristische organisatie en voorbereidingshandelingen voor terroristische misdrijven, wordt Ayada ook aangeklaagd voor het ronselen van minderjarige kinderen voor IS. Dit is een internationaal oorlogsmisdrijf, en daarom wordt de zaak behandeld door de Haagse rechtbank. De zoon van Ayada was 13 toen hij, samen met zijn zus, door zijn moeder werd meegenomen naar Syrië. De moeder was daarheen gelokt door IS-propaganda maar besepte na enkele weken al dat zij een fout had gemaakt. Haar zoontje werd tegen haar zin ingelijfd door IS en kwam enkele jaren later om het leven.

De moeder was – zeer ongebruikelijk – in persoon naar de proforma gekomen vanwege schuldgevoelens over haar zoon. Uit de verklaringen tijdens de zitting leek de beschuldiging van het OM over het ronselen van haar zoon wel erg vergezocht. Dat bleek ook uit de kop van [het verslag in het AD](#): ‘Liet Ayada K. haar jonge zoon vechten voor IS? ‘Heel wrang om een moeder hiervan te beschuldigen’. De Telegraaf was een stuk minder genuanceerd in zijn verslaggeving. Die schreef: “K. was in volledig bedekkende kleding zelf bij de zaak aanwezig. Mogelijk op verzoek van de rechtbank was alleen haar aangezicht niet bedekt”. Volkomen onzin natuurlijk, want in de PI Zwolle waar de vrouw vastzit op de TA is gezichtsbedekkende kleding absoluut verboden. Weer een voorbeeld van de stemmingmakerij door de Telegraaf.

TA regime in Zwolle lijkt iets versoepeld

Uit onbevestigde berichten van de vrouwen op de terroristenafdeling in Zwolle lijkt het alsof het strenge regime voor de vrouwen daar de laatste weken iets is verzacht. Blijkbaar mogen de vrouwen hun kinderen nu eens in de vier weken ontvangen (was eens in de zes weken), en is het luchten verplaatst van de ‘hondenkennel’ naar een grote luchtplaats. Mogelijk is de versoepeling van de maatregelen het gevolg van de publicatie van een rapport van de Leidse universiteit waarin werd

aangegeven dat het harde straffen van de moeders bijdraagt aan de radicalisering van hun kinderen (zie vorige nieuwsbrief).

Voor meer nieuws van de afgelopen maand, zie de webpagina "[Laatste Nieuws](#)"

Deze Nieuwsbrief wordt maandelijks toegezonden aan alle mensen die zich hebben aangemeld als lid of sympathisant van het Platform Kinderen terug uit het Kalifaat. Mocht u geen prijs meer stellen op toezending van deze nieuwsbrief dan kunt u zich afmelden bij adcorten@gmail.com